Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

2. juli 2020*

»Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – fritagelser – artikel 135, stk. 1, litra g) – fritagelser af transaktioner bestående i forvaltning af investeringsforeninger – én enkelt ydelse, der anvendes til forvaltning af investeringsforeninger og andre fonde«

I sag C-231/19,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (appeldomstol (afdelingen for sager om skatter og afgifter og visse sager om tinglysning), Det Forenede Kongerige) ved afgørelse af 15. marts 2019, indgået til Domstolen den 15. marts 2019, i sagen

BlackRock Investment Management (UK) Ltd

mod

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J.-C. Bonichot (refererende dommer), og dommerne M. Safjan, L. Bay Larsen, C. Toader og N. Jääskinen,

generaladvokat: P. Pikamäe,

justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 18. december 2019,

efter at der er afgivet indlæg af:

– BlackRock Investment Management (UK) Ltd ved solicitor N. Skerrett, barrister L. Poots og A. Hitchmough, QC,

– Det Forenede Kongeriges regering ved Z. Lavery og F. Shibli, som befuldmægtigede, bistået af barrister R. Hill,

– Europa-Kommissionen ved L. Lozano Palacios og R. Lyal, som befuldmægtigede,

* Processprog: engelsk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 11. marts 2020,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 135, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1, herefter »momsdirektivet«).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem BlackRock Investment Management (UK) Ltd (herefter »BlackRock«) og Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (told-, skatte- og afgiftsmyndighed, Det Forenede Kongerige) (herefter »skatte- og afgiftsmyndigheden«) vedrørende denne myndigheds afslag på at indrømme BlackRock fritagelse for merværdiafgift (moms) i henhold til momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g).

Retsforskrifter

EU-retten

3 Momsdirektivets artikel 1, stk. 2, andet afsnit, bestemmer:

»Ved enhver transaktion svares en [moms], der beregnes af varens eller ydelsens pris med anvendelse af den afgiftssats, som gælder for varen eller ydelsen, med fradrag af det afgiftsbeløb, der direkte er blevet pålagt de forskellige omkostningselementer.«

4 Direktivets artikel 2, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Følgende transaktioner er momspligtige:

[…]

c) levering af ydelser, som mod vederlag foretages på en medlemsstats område af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab

[…]«

5 Direktivets afsnit IX med overskriften »Afgiftsfritagelser« indeholder direktivets artikel 131-166.

6 Momsdirektivets artikel 131, der findes i dette afsnits kapitel 1 med overskriften »Almindelige bestemmelser«, bestemmer:

»De i kapitel 2-9 omhandlede fritagelser finder anvendelse med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser og på betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse af de pågældende fritagelser og hindre enhver form for unddragelse, undgåelse og misbrug.«

7 Direktivets artikel 135, stk. 1, der er indeholdt i dette afsnits kapitel 3 med overskriften »Fritagelse i forbindelse med andre aktiviteter«, fastsætter:

»Medlemsstaterne fritager følgende transaktioner:

[…]

g) forvaltning af investeringsforeninger, således som disse er fastsat af medlemsstaterne

[…]«

8 Samme direktivs artikel 196, som ændret ved Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008, bestemmer:

»Momsen påhviler den afgiftspligtige person eller den ikke-afgiftspligtige momsregistrerede juridiske person, til hvem der leveres tjenesteydelser som omhandlet i artikel 44, hvis ydelserne leveres af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i denne medlemsstat.«

Det Forenede Kongeriges ret

9 Det følger af section 31, stk. 1, i Value Added Tax Act 1994 (lov om merværdiafgift af 1994), at »levering af varer eller tjenesteydelser er en momsfritaget levering, hvis den er omfattet af den gældende beskrivelse i Schedule 9«.

10 Group 5 i dette bilag, som vedrører finansiering, fastsætter fritagelse af navnlig forvaltningsydelser for en liste af bestemte investeringsenheder og fondstyper. Ifølge den forelæggende rets oplysninger er disse enheder og fonde sådanne fonde og enheder, som i Det Forenede Kongerige skal anses for at være investeringsforeninger.

De faktiske omstændigheder i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

11 BlackRock er medlem af en momsgruppe etableret i Det Forenede Kongerige, for hvilken BlackRock er repræsentant, og som forener en række selskaber, der driver fondsforvaltningsvirksomhed.

12 BlackRock forvalter investeringsforeninger og andre fonde, hvor de førstnævnte dog ikke, hverken med hensyn til antal eller værdi, udgør størstedelen af de forvaltede midler.

13 For forvaltningen af samtlige disse midler modtager BlackRock tjenesteydelser, der leveres af BlackRock Financial Management Inc. (herefter »BFMI«), som er et amerikansk selskab, der tilhører samme koncern. Disse ydelser leveres via en softwareplatform benævnt Aladdin og er en kombination af software, hardware og human resources. Aladdin forsyner porteføljeforvalterne med markedsanalyser, kontrol af performance og risikovurdering med henblik på at bistå disse i forbindelse med investeringsbeslutninger, kontrol af, om lovgivningen overholdes, samt sætter dem i stand til at gennemføre handelsbeslutninger. Ifølge forelæggelsesafgørelsen er der tale om én og samme ydelse, uanset de forvaltede midler.

14 Idet BFMI ikke er etableret i Det Forenede Kongerige, betaler BlackRock moms under ordningen med omvendt betalingspligt i henhold til momsdirektivets artikel 196.

15 For perioden fra den 1. januar 2010 til den 31. januar 2013 mente BlackRock, at de anvendte ydelser til forvaltningen af investeringsforeningerne skulle fritages for moms i henhold til dette direktivs artikel 135, stk. 1, litra g), således at selskabet alene betalte afgiften af de ydelser, der var anvendt til forvaltningen af de andre fonde, idet værdien af disse ydelser beregnedes pro rata af disse midlers andel af det samlede beløb af de forvaltede midler.

16 Idet skatte- og afgiftsmyndigheden var uenig i denne tilgang, udstedte den efteropkrævninger for denne periode. BlackRock påklagede disse efteropkrævninger til First-tier Tribunal (Tax Chamber) (ret i første instans (afdelingen for sager om skatter og afgifter), Det Forenede Kongerige), som ikke gav BlackRock medhold heri.

17 BlackRock har iværksat appel til prøvelse af denne dom ved den forelæggende ret.

18 BlackRock har for denne sidstnævnte ret gjort gældende, at selskabets anvendelse af Aladdin under alle omstændigheder skal fritages for moms for så vidt angår de forvaltningsydelser, der vedrører investeringsforeninger, idet værdien af disse ydelser kan fastsættes ud fra deres andel af det samlede beløb af de forvaltede midler. Skatte- og afgiftsmyndigheden har heroverfor gjort gældende, at samtlige de ydelser, som BlackRock modtager via platformen Aladdin er afgiftspligtige, eftersom dette selskab hovedsageligt forvalter fonde, der ikke er investeringsforeninger.

19 På denne baggrund har Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (appeldomstol (afdelingen for sager om skatter og afgifter og visse sager om tinglysning), Det Forenede Kongerige)) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Hvilken er den korrekte fortolkning af artikel 135, stk. 1, litra g), i [direktiv 2006/112], i tilfælde hvor der af en tredjepartsleverandør leveres en enkelt forvaltningsydelse, som omhandlet i den pågældende artikel, til en fondsforvalter, der af den pågældende fondsforvalter anvendes såvel til forvaltning af investeringsforeninger som til forvaltning af fonde, der ikke er investeringsforeninger:

a) Skal den pågældende enkelte levering pålægges en enhedsmomssats? Hvordan skal den pågældende enhedssats i bekræftende fald fastsættes? eller

b) Skal vederlaget for den enkelte levering opdeles i overensstemmelse med anvendelsen af forvaltningsydelserne (for eksempel med henvisning til antallet af fonde, der henholdsvis forvaltes i investeringsforeninger og antallet af fonde, der ikke forvaltes i investeringsforeninger), således at en del af den enkelte levering behandles som fritaget og en anden del behandles som afgiftspligtig?«

Det præjudicielle spørgsmål

20 Med sit præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g), skal fortolkes således, at én enkelt forvaltningsydelse, der leveres via en softwareplatform tilhørende en tredjepartsleverandør til et fondsforvaltningsselskab, der forvalter såvel investeringsforeninger som andre fonde, er omfattet af den fritagelse, der er fastsat i denne bestemmelse, og i bekræftende fald, hvilke nærmere regler for anvendelse der gælder for nævnte fritagelse.

21 Det bemærkes, og således som det fremgår af fast retspraksis, at de i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, indeholdte fritagelser er selvstændige EU-retlige begreber, hvormed det skal undgås, at momsbestemmelserne anvendes forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat (dom af 25.7.2018, DPAS, C-5/17, EU:C:2018:592, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).

22 Desuden skal de udtryk, der anvendes til at betegne de fritagelser, som er fastsat i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, fortolkes indskrænkende, da de er undtagelser fra det almindelige princip, hvorefter moms opkræves af enhver levering af goder og tjenesteydelser, der udføres mod vederlag af en afgiftspligtig person (jf. i denne retning dom af 19.12.2018, Mailat, C-17/18, EU:C:2018:1038, præmis 37). Det følger deraf, at når en levering af ydelser ikke er omfattet af de fritagelser, der er fastsat i dette direktiv, er denne levering momspligtig i medfør af nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, litra c) (dom af 10.4.2019, PSM »K«, C-214/18, EU:C:2019:301, præmis 43).

23 Hvad indledningsvis angår spørgsmålet om, hvorvidt de ydelser, som BFMI leverer til BlackRock via platformen Aladdin, skal anses for at udgøre én enkelt ydelse, skal det bemærkes, således som det fremgår af fast retspraksis, at selv om hver transaktion sædvanligvis i momsmæssig henseende skal anses for en særskilt og uafhængig transaktion, således som det følger af momsdirektivets artikel 1, stk. 2, andet afsnit, må en transaktion, der i økonomisk henseende er én enkelt ydelse, ikke kunstigt opdeles for ikke at ændre momssystemets sammenhæng. Det er derfor, at der er tale om én enkelt ydelse, når to eller flere elementer eller handlinger, som en afgiftspligtig person leverer til sin ordregiver, er så nært forbundet, at de objektivt set udgør en enkelt udelelig økonomisk ydelse, som det ville være kunstigt at opdele (dom af 18.1.2018, Stadion Amsterdam, C-463/16, EU:C:2018:22, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis).

24 I den foreliggende sag, og således som generaladvokaten har anført i punkt 51 i forslaget til afgørelse, fremgår det af de oplysninger, der er fremlagt for Domstolen, bl.a. i retsmødet, at værdien af den omhandlede tjenesteydelse set fra tjenestemodtagerens synsvinkel består i den kombinerede anvendelse af den omhandlede softwareplatform Aladdin, således at denne tjenesteydelse uanset mangfoldigheden af elementer og handlinger, som leveres til modtagerne, synes at skulle anses for at udgøre en enkelt udelelig økonomisk ydelse.

25 Det tilkommer imidlertid ikke Domstolen i en sag, den er forelagt i henhold til artikel 267 TEUF, at kvalificere de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen, idet en sådan kvalificering henhører under den nationale retsinstans' enekompetence. Domstolens rolle begrænser sig til at forsyne den nationale retsinstans med en fortolkning af EU-retten, der kan være den pågældende retsinstans til nytte i forbindelse med afgørelsen af den tvist, der er indbragt for den (dom af 13.10.2005, Parking Brixen, C-458/03, EU:C:2005:605, præmis 32, og af 21.5.2015, Kansaneläkelaitos, C-269/14, ikke trykt i Sml., EU:C:2015:329, præmis 25).

26 I den foreliggende sag fremgår det imidlertid af formuleringen af det præjudicielle spørgsmål, at den forelæggende ret anser de i hovedsagen omhandlede tjenesteydelser for at være én og samme ydelse.

27 Nævnte tjenesteydelse skal følgelig anses for at udgøre én enkelt ydelse med henblik på besvarelsen af det præjudicielle spørgsmål.

28 I første række skal der henvises til, at begrebet »én enkelt ydelse« i Domstolens praksis kan omfatte to typer af situationer, således som generaladvokaten har anført i punkt 42 i forslaget til afgørelse.

29 For det første er der tale om én enkelt ydelse, når et eller flere elementer skal anses for at udgøre hovedydelsen, mens andre elementer omvendt skal anses for sekundære ydelser, der afgiftsmæssigt er stillet som hovedydelsen. Nærmere bestemt skal en ydelse anses for at være sekundær i forhold til en hovedydelse, når den ikke for kunderne udgør et mål i sig selv, men et middel til at udnytte tjenesteyderens hovedydelse på de bedst mulige betingelser (dom af 25.2.1999, CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, præmis 30, og af 18.1.2018, Stadion Amsterdam, C-463/16, EU:C:2018:22, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis).

30 For det andet kan de udelelige elementer af én enkelt ydelse ligeledes sidestilles, således at det ikke er muligt at anse det ene for at være hovedydelsen og det andet for at være en sekundær ydelse (jf. i denne retning dom af 19.7.2012, Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, præmis 27).

31 Ifølge Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland består den i hovedsagen omhandlede ydelse af to elementer, idet den sekundære er leveringen af forvaltningsydelser vedrørende investeringsforeninger, og den primære er forvaltningen af andre fonde. Denne medlemsstat har heraf konkluderet, at det sekundære element skal have samme skatte- og afgiftsmæssige behandling som hovedelementet og følgelig er afgiftspligtigt på samme måde som forvaltningsydelser vedrørende andre fonde uden at omfattes af den fritagelse, der er fastsat i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g).

32 Det bemærkes imidlertid, at Det Forenede Kongerige ikke i virkeligheden har været i stand til at udskille et hovedelement og et sekundært element af den i hovedsagen omhandlede ydelse, men har begrænset sig til at sondre mellem to anvendelser af samtlige de ydelser, der tilbydes via platformen Aladdin, hvor den ene består i at forvalte investeringsforeninger og den anden i at forvalte andre fonde.

33 Det fremgår endvidere ikke af forelæggelsesafgørelsen, om det ville være muligt inden for den ydelse, der leveres via en platform som den i hovedsagen omhandlede, at udskille hovedydelser og sekundære ydelser. Ydelserne bestående i markedsanalyser, kontrol af performance og risikovurdering, kontrol af, om lovgivningen overholdes, og implementering af transaktioner svarer til de efterfølgende skridt, der alle er lige nødvendige for en vellykket gennemførelse af investeringstransaktioner. En sådan ydelse må følgelig anses for én enkelt ydelse bestående af forskellige elementer af lige stor betydning.

34 Domstolen har endvidere allerede fastslået, at porteføljeforvaltning er én enkelt ydelse bestående af en ydelse, der består i analyse og overvågning af investorkundens formue, og en ydelse bestående i selve købet og salget af værdipapirerne, idet de begge ligeledes er nødvendige for leveringen af den samlede ydelse (jf. i denne retning dom af 19.7.2012, Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, præmis 26 og 27).

35 I anden række fremgår det af selve den omstændighed, at en transaktion bestående af flere bestanddele kvalificeres som én enkelt ydelse, at der skal anvendes den samme momssats på denne transaktion. Hvis medlemsstaterne fik mulighed for at beskatte de forskellige bestanddele, der udgør én enkelt ydelse, med de forskellige momssatser, der gælder for de pågældende bestanddele, ville det således føre til en kunstig opdeling af ydelsen og kunne ændre momssystemets sammenhæng (dom af 18.1.2018, Stadion Amsterdam, C-463/16, EU:C:2018:22, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).

36 BlackRock har imidlertid bestridt, at denne almindelige regel finder anvendelse på tvisten i hovedsagen. Selv om denne regel er til hinder for, at de forskellige elementer i én enkelt ydelse er genstand for en forskellig skatte- og afgiftsmæssig behandling, er den ifølge dette selskab derimod ikke til hinder for, at den skatte- og afgiftsmæssige behandling af én enkelt ydelse er forskellig alt efter anvendelsen heraf. En forskellig skatte- og afgiftsmæssig behandling, der ud fra tjenesteydelserne er destinationsbaseret, blev i øvrigt anerkendt af Domstolen i præmis 53 og 54 i dom af 4. maj 2017, Kommissionen mod Luxembourg (C-274/15, EU:C:2017:333).

37 Denne dom er imidlertid ikke relevant for hovedsagen.

38 I nævnte dom tog Domstolen nemlig stilling til et anbringende om tilsidesættelse af momsdirektivets artikel 132, stk. 1, litra f). Denne bestemmelse fritager imidlertid »levering af ydelser præsteret af selvstændige grupper af personer, der udøver en virksomhed, som er fritaget for afgift, eller for hvilken de ikke er afgiftspligtige, med henblik på at yde deres medlemmer de for udøvelsen af denne virksomhed direkte nødvendige tjenester«. Bestemmelsen definerer således anvendelsesområdet for den heri fastsatte momsfritagelse, der ud fra de pågældende tjenesteydelser er destinationsbaseret. Den fastsætter derfor en forskellig skatte- og afgiftsmæssig behandling ud fra destinationen, således som Domstolen fastslog i ovennævnte dom.

39 Derimod er fritagelsen i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g), alene defineret i forhold til arten af den pågældende ydelse, i den foreliggende sag transaktioner bestående i forvaltning af investeringsforeninger. Denne bestemmelses ordlyd tillader derfor ikke at opsplitte den skatte- og afgiftsmæssige behandling af én enkelt ydelse ud fra anvendelserne heraf.

40 Det følger af det ovenstående, at i henhold til den regel, der er nævnt i nærværende doms præmis 35, skal én enkelt ydelse som den i hovedsagen omhandlede være genstand for én enkelt skatte- og afgiftsmæssig behandling.

41 Det skal i tredje række undersøges, om den enkelte skatte- og afgiftsmæssige behandling af en sådan ydelse skal afgøres ud fra arten af de midler, der hovedsageligt forvaltes. Den forelæggende ret overvejer muligheden af, at samtlige de ydelser, som BlackRock modtager via platformen Aladdin, er afgiftspligtige, eftersom disse ydelser hovedsageligt anvendes til at forvalte investeringsfonde, der ikke er investeringsforeninger. Hvis BlackRock derimod hovedsageligt forvalter investeringsforeninger, skal samtlige ydelser ifølge samme logik momsfritages.

42 For det første kan denne løsning ikke støttes på retspraksis vedrørende sammensatte ydelser, der består af et hovedelement, som afgør ydelsens skatte- og afgiftsmæssige behandling, og et sekundært element, som skatte- og afgiftsmæssigt sidestilles med hovedelementet. I den foreliggende sag er der nemlig ikke, således som det er anført i nærværende doms præmis 32, tale om en hovedydelse ledsaget af en sekundær ydelse.

43 For det andet har Domstolen med hensyn til artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT 1977, L 145, s. 1), som momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g), gengiver uden væsentlig ændring af ordlyden, fastslået, at forvaltning af investeringsforeninger i denne bestemmelses forstand er defineret på grundlag af arten af de leverede tjenesteydelser og ikke på grundlag af tjenesteyderen eller ydelsesmodtageren (dom af 4.5.2006, Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, præmis 66).

44 Anvendelsen af en fælles sats ud fra den principale destination for ydelser, der leveres via en platform såsom platformen Aladdin, kan nemlig føre til, at fritagelsen for forvaltning af investeringsforeninger indrømmes for forvaltningen af andre fonde. I dette tilfælde vil en fondsforvalter af hovedsageligt investeringsforeninger kunne omfattes af fritagelsen af ydelser for dennes samlede fondsforvaltningsvirksomhed, herunder andre fonde end investeringsforeninger.

45 En sådan følge ville være i strid med den strenge fortolkning, som momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g), i lighed med de øvrige fritagelser i denne artikels samme stykke skal gives, således som det er anført i nærværende doms præmis 22.

46 Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede kan den skatte- og afgiftsmæssige behandling ikke afgøres ud fra arten af de midler, der hovedsageligt forvaltes af det pågældende selskab.

47 I fjerde række bemærkes, at Domstolen har fastslået, at for at kunne betegnes som fritagne transaktioner i denne bestemmelses forstand skal de ydelser, som leveres af en tredjepartsadministrator, set under ét, udgøre en særskilt helhed, der skal være specifikke og væsentlige for forvaltningen af investeringsforeninger (jf. i denne retning dom af 4.5.2006, Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, præmis 70 og 71, og af 7.3.2013, GfBk, C-275/11, EU:C:2013:141, præmis 21).

48 I den foreliggende sag er der mellem parterne i hovedsagen imidlertid enighed om at anerkende, at den pågældende ydelse er skabt med henblik på forvaltning af investeringer af forskellig art, og at den kan anvendes uden forskel på forvaltning af investeringsforeninger og forvaltning af andre fonde. Denne ydelse kan således ikke anses for at være specifik for forvaltningen af investeringsforeninger.

49 En levering af tjenesteydelser som den i hovedsagen omhandlede opfylder følgelig ikke betingelserne for at omfattes af den fritagelse, der er fastsat i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g).

50 Denne konklusion kan ikke ændres af det af BlackRock fremførte argument vedrørende princippet om afgiftsneutralitet, i medfør af hvilket de erhvervsdrivende skal kunne vælge den organisationsform, som ud fra en strengt økonomisk synsvinkel passer dem bedst, uden at skulle løbe en risiko for, at deres transaktioner udelukkes fra den fritagelse, der er fastsat i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g) (jf. i denne retning dom af 4.5.2006, Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, præmis 68).

51 Idet princippet om afgiftsneutralitet er en regel til fortolkning af momsdirektivet og ikke en retsnorm, der rangerer højere end bestemmelserne i dette direktiv, tillader det ikke, at anvendelsesområdet for en fritagelse udvides (jf. i denne retning dom af 19.7.2012, Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, præmis 45) og følgelig gør momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra g), anvendelig på en ydelse som den i hovedsagen omhandlede, der ikke opfylder betingelserne.

52 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det præjudicielle spørgsmål besvares med, at artikel 135, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at én enkelt forvaltningsydelse, der leveres via en softwareplatform tilhørende en tredjepartsleverandør til et fondsforvaltningsselskab, der forvalter såvel investeringsforeninger som andre fonde, ikke er omfattet af den fritagelse, der er fastsat i denne bestemmelse.

Sagsomkostninger

53 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Artikel 135, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at én enkelt forvaltningsydelse, der leveres via en softwareplatform tilhørende en tredjepartsleverandør til et fondsforvaltningsselskab, der forvalter såvel investeringsforeninger som andre fonde, ikke er omfattet af den fritagelse, der er fastsat i denne bestemmelse.

Underskrifter